

Cartea lui Daniel – Numărul o sută doi

Aplicarea întreită a Solului: Dezvăluirea dinamicii profetice

Jeff Pippenger

2024-02-29

Întreita aplicare a lui Ilie se referă la solie, la sol și la mișcare în perioada judecății executive a lui Dumnezeu, care începe odată cu legea duminicală în Statele Unite și continuă până la încheierea timpului de probă. Judecata executivă se intensifică de la o perioadă în care judecata lui Dumnezeu este amestecată cu milă până la vremea când judecățile Sale sunt revărsate fără milă în cele șapte plăgi de pe urmă.

Întreita aplicare a solului care pregătește calea pentru Solul Legământului se referă la solie, la sol și la mișcare în perioada de încheiere a judecății de cercetare a lui Dumnezeu, care identifică timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Acea perioadă se încheie la legea duminicală ce va veni în curând în Statele Unite, moment în care încep judecățile executive ale lui Dumnezeu.

Ioan Botezătorul a pregătit calea pentru Hristos, Solul legământului, ca să întărească legământul, în împlinirea capitolului nouă din Daniel, versetul douăzeci și șapte. Făcând astfel, el a pregătit și calea pentru ca Hristos să vină deodată la templul Său și să-i curățească pe fiii lui Levi, lucru pe care El l-a făcut la începutul și la sfârșitul lucrării Sale de trei ani și jumătate. Curățirea templului literal a fost simbolul lucrării Sale de curățire a templului sufletului acelor care sunt reprezentați ca fiii lui Levi.

Lucrarea Sa literală de curățire a templului a fost o împlinire a profeției, iar când El a săvârșit lucrarea din Ioan, capitolul doi, versetele treisprezece până la douăzeci și doi, Duhul Sfânt i-a călăuzit pe ucenici să-și amintească un pasaj din Vechiul Testament care făcea parte din lucrarea Sa de curățire și purificare a ucenicilor, în împlinirea lui Maleahi trei.

În pasajul din Ioan, Hristos a arătat că, atunci când templul trupului Său va fi nimicit, îl va ridica din nou în trei zile. Interacțiunea cu iudeii cărtitori a adăugat că refacerea templului literal, înfăptuită de Irod și încheiată chiar în acel an, durase patruzeci și șase de ani. Isus Își curăța ucenicii printr-un exemplu al uneia dintre regulile asociate cu cuvântul profetic, pe care Isus îl așezase în Cuvântul Său prin lucrarea îngerilor, a Duhului Sfânt și a prorocilor.

El a oferit exemplul profetic că literalul reprezintă spiritualul. El a instituit cheia profetică a numărului „patruzeci și șase” ca simbol al templului. „Patruzeci și șase” a fost numărul de zile cât a stat Moise pe munte, primind instrucțiunile pentru templu. „Patruzeci și șase” este numărul de cromozomi care alcătuiesc templul omenesc. „Patruzeci și șase” este numărul de ani (1798–1844) care s-au împlinit în restaurarea templului spiritual, care fusese călcat în picioare mai întâi de păgânism, iar apoi de papalitate.

Cele două curățiri ale templului includ simbolismul potrivit căruia trei zile sunt echivalente cu patruzeci și șase de ani. Acesta cuprinde principiul că literalul reprezintă spiritualul. El a

reprezentat atât o împlinire, cât și o predicție a profetiei. Cele două curățiri reprezintă un adevăr care este înțeles greșit de o categorie și descoperit unei alte categorii.

Dve očišćenja ukazuju na vremensko razdoblje u kojem je Božja crkva iskvarena do te mjere da je „preljubnički naraštaj gujinji“, koji traži znak, premda im se znak izravno tumači, jer jedini znak koji će im biti dan jest znak razorenja hrama koji biva podignut za tri dana.

ഓ വിഷ്ണുസർപ്പസന്തതിയേ, നിങ്ങ്ങൾ ദുഷ്ടരായിരിക്കുക എങ്ങനെ നല്ല വാക്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുക? ഹൃദയത്തിലെ സമൃദ്ധിയിൽ നിന്നല്ലവോ വായ് സംസാരിക്കുന്നത്.... അപ്പോൾ ശാന്തമാരിലും പരീശ്വരന്മാരിലും ചിലർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഗുരുവേ, ഞങ്ങൾ നിന്നിൽ നിന്ന് ഒരു അടയാളം കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്താൽ അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ദുഷ്ടവും വ്യഭിചാരിണിയുമായ ഒരു തലമുറ അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നു; പരവാചകനായ യോനായുടേ അടയാളം അല്ലാതെ അതിന് ഒരു അടയാളവും കണ്ടുകൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല. യോനാ മൂന്ന് ദിവസവും മൂന്ന് രാത്രിയും മഹാമത്സ്യത്തിന്റെ വയറിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യപുത്രനും മൂന്ന് ദിവസവും മൂന്ന് രാത്രിയും ഭൂമിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇരിക്കും. മത്തായി 12:34, 38-40.

Toate aceste dinamici profetice sunt reprezentate în toate cele trei împliniri ale venirii deodată la templul Său a Solului legământului, așa cum a făcut în Ioan, capitolul doi.

এবং যহুদীদের নসিতারপর্ব নকিটবর্তী ছিল, আর যীশু যব্রীশালমে উপরে গেলেন। এবং তিনি মন্দিরে বলদ, মেষ ও কপোত বকিরতোদরে এবং অরথ-বনিমিয়কারীদের বসে থাকতে দেখলেন। আর তিনি ছোট ছোট দড়ি দিয়ে একটা চাবুক নরিমাণ করে তাদের সকলকে মন্দির থেকে বের করে দলিনে, মেষ ও বলদসহ; এবং অরথ-বনিমিয়কারীদের মুদ্রা ছড়িয়ে দলিনে ও তাদের টবেলি উল্টে ফেললেন। আর যারা কপোত বকির করতিছিল, তাদের বললিনে, এই জনিসিগুলি এখন থেকে নষি য়াও; আমার পতির গৃহকে বাণজিযরে গৃহ করণি না। তখন তাঁর শষিযরা স্মরণ করলি য়ে লখিতি আছ, তোমার গৃহরে পুরতি উৎসাহ আমাকে গুরাস করযিাছে। তখন যহুদীরা উত্তর করযিা তাঁহাকে বললি, তুমি য়ে এই সকল কারয করতিছে, আমাদরে কী চহ্নি দেখাও? যীশু উত্তর করযিা তাহাদগিকে বললিনে, এই মন্দিরি ধ্বংস কর, আর আমি তিনি দিনরে মধ্যযে ইহা পুনরুত্থতি করবি। তখন যহুদীরা বললি, এই মন্দিরি নরিমাণে ছেচেল্লশি বছর লাগযিাছে, আর তুমি কিতিনি দিনরে মধ্যযে ইহা পুনরুত্থতি করবি? কনিতু তিনি আপন দেহরে মন্দিরি সমুবন্ধে বলতিছেলিনে। অতএব, তিনি যখন মৃতদরে মধ্য ইহতে উঠযিা আসলিনে, তখন তাঁর শষিযরা স্মরণ করলি য়ে তিনি তাহাদগিকে এই কথা বলযিাছিলিনে; এবং তাহারা শাস্ত্র ও যীশুর বলা বাক্যে বশ্বিাস করলি। যোহন ২:১৩-২২।

Solul legământului trebuia să-i curețe și, de asemenea, să-i purifice pe fiii lui Levi ca „argintul”, care reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu, și ca „aurul”, care reprezintă credința. Solul legământului avea să-și curețe ucenicii prin sporirea „credinței” lor în „cuvântul” Său profetic. Acel cuvânt profetic era menit să curețe, dar și să purifice. Cuvântul Său profetic reprezintă întotdeauna o încercare, și prin Cuvântul Său profetic sunt purificați fiii lui Levi în perioada când El vine deodată

la templul Său.

„A cărui lopată este în mâna Lui, și Își va curăți cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar.” Matei 3:12. Aceasta a fost una dintre vremurile de curățire. Prin cuvintele adevărului, pleava era despărțită de grâu. Pentru că erau prea plini de deșertăciune și neprihănire de sine ca să primească muștrarea, prea iubitori de lume ca să accepte o viață de smerenie, mulți s-au îndepărtat de Isus. Mulți fac încă același lucru. Sufletele sunt încercate astăzi, așa cum au fost încercați acei ucenici în sinagoga din Capernaum. Când adevărul este adus acasă la inimă, ei văd că viețile lor nu sunt în armonie cu voia lui Dumnezeu. Ei văd nevoia unei schimbări depline în ei înșiși; dar nu sunt dispuși să înceapă lucrarea de lepădare de sine. De aceea se mânie când păcatele lor sunt descoperite. Ei pleacă jigniți, așa cum L-au părăsit ucenicii pe Isus, murmurând: „Vorbirea aceasta este prea de tot; cine poate s-o suferă?”” Hristos, Lumina lumii, 392.

Acele „suflete care au fost încercate” în „sinagoga din Capernaum” au refuzat să înțeleagă că, atunci când Hristos le-a spus că trebuie să mănânce trupul Său și să bea sângele Său, El folosea trupul Său literal pentru a transmite un adevăr spiritual. Era aceeași reprezentare profetică pe care a făcut-o cu privire la templu în Ioan, capitolul doi. Când principiul că literalul precede spiritualul și îl reprezintă a fost recunoscut ca fiind „o vorbire grea”, pe care ei nu erau dispuși „s-o audă”, s-au întors și nu au mai umblat niciodată cu El. Aceasta a avut loc în Ioan, capitolul șase, versetul șaiszeci și șase (666), care reprezintă legea duminicală ce va veni în curând, care a fost prefigurată de 22 octombrie 1844, care la rândul ei a fost prefigurată de crucea de la Calvar.

Din acel timp, mulți dintre ucenicii Lui s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El. Ioan 6:66.

În capitolul al doilea din Ioan, Duhul Sfânt a călăuzit mintea ucenicilor să „își aducă aminte” de profeția care descria zelul lui Dumnezeu, iar cuvântul „plin de zel” este același cuvânt ca „gelos” atât în ebraică, cât și în greacă.

Căci râvna pentru casa Ta m-a mistuit, și ocările celor ce Te ocărăsc au căzut asupra mea.
Psalmii 69:9.

Zelul lui Dumnezeu, care este gelozia Sa, reprezintă acel element al caracterului lui Dumnezeu ca Dumnezeu gelos, a cărui gelozie se manifestă până la al treilea și al patrulea neam asupra celor ce-L urăsc. În capitolul doi din Ioan, Duhul Sfânt arăta că purificarea săvârșită de Solul Legământului are loc în al patrulea și ultimul neam, deși întotdeauna mai rămân în picioare unii din al treilea neam atunci când paharul neamului final se umple. Neamul acela este un neam adulter și de vipere.

Moses reprezenta a patra generație, și atunci Moise, timp de patruzeci și șase de zile, a primit învățătură cu privire la ridicarea templului. În acele zile, el a primit Legea, care, în a doua poruncă, arată că gelozia lui Dumnezeu se manifestă în a treia și a patra generație.

Și i-a zis lui Abram: „Să știi cu siguranță că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei și îi va sluji; și o vor asupri patru sute de ani. Dar și neamul acela, căruia îi vor sluji, îl voi judeca Eu; și după aceea vor ieși cu mari avuții. Iar tu vei merge la părinții tăi în pace; vei fi

îngropat la o bătrânețe fericită. Dar în al patrulea neam se vor întoarce aici, căci nelegiuirea amorților nu și-a atins încă deplina măsură.” Geneza 15:13–16.

Mu bihe bya nyuma by’Igisirayeli cya kera, urusengero rw’itorero rya Gikristo, Petero yise “inzu y’umwuka,” rwubatswe. Muri ayo mateka Imana yagaragaje ishyaka ryayo rifuhira incuro ebyiri ubwo, mu mwete wayo, yezaga urusengero. Mu 1844 Imana yari yarahagurukije urusengero rw’umwuka rw’Abamillerite, kandi yongeye kurenga ku bwoko bwari bwaratoranijwe mbere. Muri ayo mateka Intumwa y’Isezerano yaje gitunguranye ku wa 22 Ukwakira 1844.

Apariția Sa fusese pregătită prin lucrarea lui William Miller. Pe măsură ce protestanții și milleriții se apropiau de 22 octombrie 1844, două clase au fost puse la probă. Proba protestanților a venit la vremea sfârșitului, la sosirea primului înger, în 1798. După ce solia care trebuia atât „să curețe, cât și să purifice” pe fiii lui Levi a fost formalizată în 1831, punerea la probă a protestanților a început atunci când solia primului înger a fost împuternicită la 11 august 1840. La 19 aprilie 1844, protestanții au căzut la probă și au devenit fiicele Babilonului.

Al doilea înger a sosit atunci, iar credința milleriților a fost pusă la încercare, și s-a împlinit o curățire și o purificare. Când solia celui de-al doilea înger a fost investită cu putere la adunarea de tabără de la Exeter, din douăsprezece până în șaptesprezece august, s-a împlinit încercarea care a adus separarea milleriților înțelepți de milleriții nechibzuiți.

Distincția dintre cei înțelepți și cei neînțelepți era untdelemnul, care era mesajul profetic al Strigătului de la Miezul Noptii. Când al treilea înger a sosit la 22 octombrie 1844, templul fusese ridicat (în patruzeci și șase de ani). În acel moment, Solul legământului a venit deodată la templul Său.

„Venirea lui Hristos ca Marele nostru Preot în Locul Preasfânt, pentru curățirea sanctuarului, prezentată în Daniel 8:14; venirea Fiului omului la Cel Îmbătrânit de zile, așa cum este înfățișată în Daniel 7:13; și venirea Domnului la Templul Său, prevestită de Maleahi, sunt descrieri ale aceluiași eveniment; iar aceasta este reprezentată și prin venirea mirelui la nuntă, descrisă de Hristos în parabola celor zece fecioare, din Matei 25.” Tragedia veacurilor, 426.

Atunci Solul Legământului Și-a început lucrarea de curățire și purificare a ucenicilor milleriți, identificați în capitolul trei din Maleahi drept fiii lui Levi.

„Mulți dintre cei care au ieșit în întâmpinarea Mirelui sub mesajele primului și celui de-al doilea înger au refuzat pe cel de-al treilea, ultimul mesaj de încercare care urmează să fie dat lumii, și o poziție asemănătoare va fi luată când va fi făcută ultima chemare.”

„Každy szczegóół tej przypowieści należy uważnie badać. Jesteśmy przedstawieni albo przez panny mądre, albo przez panny głupie.” Review and Herald, 31 października 1899.

Toen de boodschap van de eerste engel op 11 augustus 1840 met kracht werd bekleed, sloten velen zich aan bij de Milleritische beweging. Vervolgens verliet op 19 april 1844 een grote groep de beweging. Op 22 oktober 1844 is de traditionele opvatting dat er ongeveer vijftig zielen waren die door het geloof het Allerheiligste binnengingen. Indien wij aannemen dat het aantal ongeveer vijftig zielen bedraagt dat aanvankelijk het licht van de derde engel volgde, wat betekent het dan

wanneer ons wordt meegedeeld dat “velen” die de boodschappen van de eerste en tweede engel hadden aangenomen, “de derde, de laatste beproevende boodschap, verwierpen”?

Îngerul Legământului a venit deodată la templul Său și a deschis lumina sanctuarului din cer și solia îngerului al treilea pentru cei cincizeci care au continuat să înainteze în experiența îngerului al treilea, dar ei au fost la început împrăștiați. Dezamăgirea lor atunci a fost mai mare decât prima dezamăgire, deși suntem informați de Sora White că dezamăgirea lor nu a fost atât de mare ca aceea a ucenicilor după cruce.

În ambele istorii paralele, Hristos le-a deschis Cuvântul Său profetic celor dezamăgiți, iar până în 1850, sora White afirmă că i s-a arătat că Domnul Își întindea atunci din nou mâna pentru a-Și aduna poporul.

„23 septembrie [1850], Domnul mi-a arătat că Și-a întins mâna a doua oară ca să recupereze rămășița poporului Său și că eforturile trebuie dublate în acest timp al străngerii. În timpul împrăștierii, Israel a fost lovit și sfâșiat; dar acum, în timpul străngerii, Dumnezeu va vindeca și va lega rănilor poporului Său. În timpul împrăștierii, eforturile făcute pentru a răspândi adevărul au avut foarte puțin efect, au împlinit puțin sau nimic; dar în timpul străngerii, când Dumnezeu Și-a pus mâna să-Și adune poporul, eforturile de a răspândi adevărul își vor avea efectul rânduit. Toți ar trebui să fie uniți și plini de zel în lucrare. Am văzut că este o rușine ca vreunul să se refere la timpul împrăștierii pentru exemple care să ne cârmuiască acum, în timpul străngerii; căci dacă Dumnezeu nu face mai mult pentru noi acum decât a făcut atunci, Israel nu va fi niciodată adunat. Este tot atât de necesar ca adevărul să fie publicat într-o foaie, pe cât este să fie predicat.” Review and Herald, 1 noiembrie 1850.

Pe cruce, ucenicii fuseseră risipiți, iar în acea istorie, după trei zile, El a început să-Și adune ucenicii risipiți. Aproximativ trei ani după sfârșitul anului 1844, Hristos a început să-Și adune turma risipită. În acea istorie, El Și-a condus poporul să înceapă lucrarea de publicare și să publice a doua dintre cele două table ale lui Habacuc, care a fost realizată la sfârșitul anului 1850, iar apoi a început să fie oferită spre vânzare în Review and Herald, în ianuarie 1851.

Graficul din 1843 fusese reprezentarea fizică a soliei care a curățit templul, ridicat în istoria soliilor primului și celui de-al doilea înger. Odată cu venirea celui de-al treilea înger, Dumnezeu a intenționat să-Și încheie lucrarea și să-Și ducă poporul acasă, dar ei s-au răzvrătit, așa cum a făcut și Israelul din vechime, iar atât Israelul antic, cât și cel modern au fost apoi rânduiți să rătăcească prin pustie. Dacă acei adventiști care primiseră la început lumina celui de-al treilea înger ar fi mers mai departe prin credință, purtând reprezentarea fizică a soliei lor, care era graficul din 1850, ei ar fi putut grăbi a doua venire a lui Isus și ar fi putut merge acasă. Dar le era rânduit să repete istoria lui Iosua și Caleb, și a celor zece iscoade necredincioase.

“Jehoova tunnistajilla, jos he olisivat suuren pettymyksen jälkeen vuonna 1844 pitäneet lujasti kiinni uskostaan ja yksimielisesti seuranneet Jumalan avautuvaa johdatusta, vastaanottaen kolmannen enkelin sanoman ja Pyhän Hengen voimassa julistaen sitä maailmalle, he olisivat nähneet Jumalan pelastuksen; Herra olisi voimallisesti vaikuttanut heidän ponnistustensa kautta, työ olisi saatettu päätökseen, ja Kristus olisi jo tullut ottamaan kansansa vastaan heidän

palkkaansa varten. Mutta epäilyn ja epätietoisuuden aikana, joka seurasi pettymyksen jälkeen, monet adventtuskovista luopuivat uskostaan.... Näin työ estyi, ja maailma jätettiin pimeyteen. Jos koko adventtikansa olisi yhdistynyt Jumalan käskyjen ja Jeesuksen uskon perustalle, kuinka perin toisenlainen historiamme olisikaan ollut!” Evangelism, 695.

Ioan Botezătorul și William Miller au pregătit calea pentru ca Hristos să vină pe neașteptate și să curățească un popor care avea să ducă solia mântuirii, sub puterea Duhului Sfânt, la întreaga lume. Ucenicii lui Hristos și-au împlinit însărcinarea, dar începutul adventismului nu a făcut-o. Până în 1856 ei căzuseră în starea Laodiceei, au refuzat lumina înaintată a „celor șapte vremi” și, în 1863, au început procesul unei răzvrătiri tot mai accentuate, care continuă până la legea duminicală ce va veni în curând. Răzvrătirea din 1863 a fost prefigurată de răzvrătirea celor zece iscoade. La sfârșitul celor patruzeci de ani de rătăcire prin pustie, Israelul din vechime a fost adus din nou la aceeași probă, oferind astfel un exemplu al faptului că Israelul modern este adus înapoi la proba de la început.

Rebeliunea celor zece iscoade la Cades a fost repetată la Cades patruzeci de ani mai târziu. Rebeliunea celor zece iscoade, care a adus cei patruzeci de ani de rătăcire prin pustie, reprezintă rebeliunea din 1863, când Israelul modern și-a provocat propria rătăcire în pustia Laodiceei. La sfârșitul celor patruzeci de ani, Israelul din vechime a fost adus din nou la Cades, identificând astfel faptul că încercarea care a curățit Adventismul Millerit la rebeliunea din 1863 urmează să fie repetată atunci când Solul legământului vine din nou, deodată, la Templul Său.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„În cucerirea Galaadului și a Basanului erau mulți care își aminteau evenimentele ce, cu aproape patruzeci de ani mai înainte, la Cades, osândiseră pe Israel la lunga rătăcire prin pustie. Ei vedeau că raportul iscoadelor cu privire la Țara Făgăduită fusese, în multe privințe, corect. Cetățile erau întărite cu ziduri și foarte mari și erau locuite de uriași, în comparație cu care evreii nu erau decât niște pigmei. Dar acum puteau vedea că greșeala fatală a părinților lor fusese aceea de a nu se fi încrezut în puterea lui Dumnezeu. Numai aceasta îi împiedicase să intre îndată în țara cea bună.

„Când se pregăteau pentru prima dată să intre în Canaan, lucrarea era însoțită de mult mai puține dificultăți decât acum. Dumnezeu făgăduise poporului Său că, dacă vor asculta de glasul Său, El va merge înaintea lor și va lupta pentru ei; și, de asemenea, va trimite viespi ca să izgonească pe locuitorii țării. Temerea națiunilor nu fusese, în general, stârnită și se făcuse puțină pregătire pentru a se împotrivi înaintării lor. Dar când Domnul îi porunci acum lui Israel să înainteze, ei trebuiau să meargă împotriva unor vrăjmași vigilenți și puternici și să se lupte cu oștiri numeroase și bine instruite, care se pregătiseră să se împotrivescă apropiării lor.

„V lupta lor cu Og și Sihon, poporul a fost adus la aceeași probă sub care părinții lor eșuaseră atât de vădit. Dar încercarea era acum cu mult mai grea decât atunci când Dumnezeu poruncise lui Israel să înainteze. Dificultățile din calea lor sporiseră foarte mult de când refuzaseră să meargă înainte atunci când li se poruncise să facă aceasta în Numele Domnului. Astfel Își pune Dumnezeu și acum poporul la probă. Și, dacă ei nu reușesc să îndure încercarea, El îi aduce din nou în același punct, iar a doua oară încercarea va veni mai de aproape și va fi mai severă decât

cea precedentă. Aceasta continuă până când ei trec proba sau, dacă sunt încă răzvrățiți, Dumnezeu Își retrage lumina de la ei și îi lasă în întuneric.” Patriarhi și Profeti, 436, 437.